

פרק י

העמים — וגאולת ישראל

הכניסה לארץ היא ממצעדי הגאולה הכללית, ויחד עם השתחררותם של ישראל מכבלי הגלות, משתחררת עמם בתהיה כלה מכל צד ואויב הקם על ה' ועל משיחו.

המגמה הכללית של הגאולה אחרי הגלות, שמלבד מה שעל ידי הגלות נתוספו גרים לישראל, נדרש גם שכל העמים יכירו בדרך ויכבדו לפני ישראל, ואמרו כל הגוים, בית יעקב לנו ונלכה ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו, שגם הגוים שלא יתגידו ולא יכנסו תחת כנפי השכינה, יודו על כל פנים בגדלותם של ישראל ויבינו כי להם יאתה ארץ הקודש ויאמרו שהיא בית יעקב, וכמו שבכללות התורה נאמר, זכה נעשית לו סם חיים, לא זכה נעשית לו סם מות (יומא עב, ב) כן גם בכל המגמות שהן לתקונו של עולם, אם העמים זוכים, הרי הן להם לסם חיים, אולם כשאינם זוכים, הוא להם סם המות, וכמו כן במגמה הזאת שכל העמים יכירו ויבינו ערכם של ישראל ויודו כי ארץ הקדש שיכת רק לישראל, אם יזכו שתהיה להם לסם חיים, תהיה ההודאה להם לברכה ולהרמת קרנם של ישראל, ויחד עם ישראל יתרוממו אף הם, אבל אם לא יזכו לזה, הרי גם הסכמתם להחזיר לישראל את ארצם ולעזור בהקמת ממשלה מיוחדת לישראל בארצם, לא תבוא מצד ההודאה בערכם הגבוה של ישראל, כי אם יבצעו בהם ובכל קדשיהם, ורק למען טובת עצמם יהיו מוכרחים לזה, — אז יהפך עליהם זה עצמו לרועץ, והם ישארו בחשכת אפלתם, לקים מה שנאמר, "כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים, ועליך יורח ה' וכבודו עליך יראה".

אף גם זאת, עצם הגלות, מה שישראל מפוזרים בין העמים, הוא במדה זו, שאם היו זוכים לכבד את ישראל ולדעת את אשר

לפניהם. היה זה לברכה לכל העולם כלא שכן השפע שיורד בעולם
 הוא רק על ידי ישראל. הצטרף היחידי שדרכו תכל מופיע ומשפע
 והיו נתנים מזיו הקדש ומכשירים את עצמם לזקנתם אבל מאחר
 שלא זכו ורדפו את ישראל בכל משך ימי הגלות תרי זה נתפר
 להם לרועץ. להיות נשקעים בבוך ^{במחנה} ^{העשית} ולפעמים
 כשמרגישים בירידת ערכם הם מאשימים את ישראל ומוציאים
 דבה עליהם. כאלו הם הממיימים שיאה עליהם ופח עיניהם מראות
 שכל מה שיציקו יותר את ישראל יהיו נשקעים יותר בעיאת ולא
 יבואו על תקונם עד שיכירו בגלותם של ישראל.

הגאולה העקרית איננה רק זו שמפטר את ישראל מן הגלות,
 אלא היא גלוי אור חדש. כאמרנו אור חדש על ציון תאיר וזוכה
 כלנו מהרה לאורו. אור מבהיק נורא ונפלא כזה אשר כל הגמצא
 בהויה מכבר אינו כלל בערך נשגבות האור הנורא ולואת אי אפשר
 שנזכה אליו על ידי שום מגע ומשא איזה שהוא עם העמים אדרבה
 כל נגיעה איזו שהיא וחלק כל שהוא מצדם פועלים את הגאולה
 ומעכבים בעד גלוי קדשה לואת. אם לעמים המצבים מביאים
 שיהיה סיוע לישראל בפסודם מן הגלות גם מצד העמים תרי זה
 בבחינת חיל בלע ויקאטי. וכשמגיע תור גלוי הגאולה מקיאים
 ישראל כל הסיוע שקבלו מהם. העמים תוריים בהם על מעשיהם
 שעזרו וסיעו לישראל. ותפכים לרודפים וזוה המסלה נסללת
 לנו לזכות לאור הגאולה בעטרת הודה והדרה וקדש העארות.

וסדר הגאולה ממזרים. הוא התבנית לסדר הגאולה העארות.